

RANO:

**Myśl na dzisiaj: nauczanie św. Jana Pawła II
zawrzemy w słowach: Matka, współcierpienie i
miłosierdzie.**

Anioł Pański...

Modlitwa rekolekcyjna: O Maryjo, bez grzechu poczęta,
módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy i za
wszystkimi, którzy się do Ciebie nie uciekają, a
zwłaszcza za nieprzyjaciółmi Kościoła Świętego i
poleconymi Tobie. Amen.

W CZASIE DOGODNYM:

Św. Jan Paweł II - Matka, Współcierpienie, Miłosierdzie

Modlitwa do Ducha Świętego(*ta, lub inna*):

Przyjdź Duchu Święty, ja pragnę.

O to dziś błagam Cię.

Przyjdź w swojej mocy i sile,

Radością napelnij mnie.

Przyjdź jako Mądrość do dzieci.

Przyjdź jak ślepemu wzrok.

Przyjdź jako moc w mej słabości,

Weź wszystko, co moje jest.

Przyjdź jako źródło pustyni,

mocą swą do naszych dusz.

O niech Twa moc uzdrowienia

dotknie, uleczy mnie już. Amen.

Dziesiątka różańca: *Tajemnica Narodziny Pana Jezusa.*

Matka

Nauczanie świętego Jana Pawła II dotyczące zawierzenia Maryi nie wiąże się jedynie autorytetem samego papieża, ale jest również poparte autorytetem urzędu ekumenicznego, ponieważ papież powtarza i pogłębia nauczanie Soboru Watykańskiego II na temat Maryi.

Ponieważ to nauczanie stanowi obecnie centrum i istotę nauki Kościoła, powinniśmy zwrócić na szczególną uwagę. Co zatem jest istotą i najważniejszym elementem nauczania Kościoła o Matce Bożej? Kościół wskazuje na macierzyńskie pośrednictwo Maryi. Mówi, że dzięki łasce jest ona naszą Matką. Głosi dobrą nowinę, że Bóg dał Nam duchową matkę, która poprzez pełno miłości modlitwę przyczynia się do naszego wzrostu w łasce i świętości. To nowe Macierzyństwo Maryi w życiu Kościoła, w życiu każdego z nas jest istotną częścią poświęcenia się Maryi, które Jan Paweł II nazywał często „zawierzeniem”.

Współcierpienie

Widząc Maryję stojącą u stóp krzyża z umiłowanym uczniem Janem, Jezus powiedział: „Niewiasto, oto syn Twój. Następnie rzekł do ucznia: Oto Matka twoja” (J 19, 26-27). Słowa te wyrażają prawdę, którą omawialiśmy w ostatnim punkcie: Maria jest naszą duchową matką. Oto następny wiersz: „I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie” (J 19, 27). Tu odnajdujemy istotę naszej odpowiedzi wobec Jezusa powierzającego nas Maryi jako naszej Matce. Zawierzenie dokonuje się poprzez „wzięcie Jej do siebie”. Innymi słowy, mamy zabrać Marię do swojego życia wewnętrznego, do wszystkiego, co nas dotyczy. Mamy dopuścić ją do naszej radości, smutków, naszych nadziei, obaw, planów i działań.

Kiedy przyjmujemy Maryję do naszego życia, gdy powierzamy się Jej opiece, Ona wstawia się za nami, pociesza nas oraz dodaje nam odwagi i siły do pełniejszego zjednoczenia z poświęceniem Jezusa za życie świata. Innymi słowy, przyprowadza nas pod krzyż Jezusa, który jest ostatecznym symbolem Jego ofiary i zachęca nas do poświęcenia się dla zbawienia świata. Kiedy bierzemy swój krzyż, to będąc w jedności z ofiarą Chrystusa, tak jak On możemy poczuć się duchowo spragnieni, osamotnieni i zmęczeni. Wtedy właśnie Maryja prowadzi nas do przebitego boku Chrystusa, źródła miłosierdzia, gdzie odnajdujemy niewyczerpane zasoby siły i świętości.

Święty Jan Paweł II nauczał, że zawierzenia Maryi prowadzi do zawierzenia Chrystusowi. Można powiedzieć, że jest to przesunięcie zawierzenia w kierunku współcierpienia.

Miłosierdzie

Ostatecznie zawierzenia Maryi prowadzi nas do Miłosierdzia Bożego, a akt zawierzenia Niepokalanemu Sercu Maryi do aktu zawierzenia Miłosiernemu Sercu Jezusa. Widzimy to w historii Fatimy i papieża św. Jana Pawła II. Ojciec Święty mówił o tym w homilii, którą wygłosił tam w 1982 r. w trakcie pielgrzymki dziękczynnej za „Boże miłosierdzie i opieka Matki Chrystusa”, która ocaliła jego życie.

W homilii tej Święty Jan Paweł II mówił, że poświęcenie się Maryi prowadzi nas do przebitego Serca Jezusa, do źródła miłosierdzia. Ten związek jest częścią testamentu samego Jezusa, który powiedział Łucji w 1936 r., że chce zawierzenia Sercu Maryi, „aby cały [...] Kościół uznał to poświęcenie za triumf Niepokalanego Serca Maryi, aby potem rozpowszechnić Jego kult i obok nabożeństwa do mego Boskiego Serca postawić nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi”. Jezus pragnie, aby wzrastały cześć i nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi, ponieważ Ona w najdoskonalszy sposób prowadzi nas do Niego i bezgranicznego miłosierdzia Jego Serca.

Modlitwa dnia: Spędź ten dzień, rozważając maryjne nauczanie Jana Pawła II. zawarte w słowach: Matka, zawierzenie, współcierpienie i miłosierdzie.

NA ZAKOŃCZENIE DNIA:

Litania Loretańska.

Modlitwa do Matki Bożej:

Maryjo, Matko moja! Wyproś mi u Syna Twego tę łaskę, by poniższe słowa wyrażały prawdę mego serca:

Matko Boża, Niepokalana Maryjo!

Tobie poświęcam ciało i duszę moją, wszystkie modlitwy i prace, radości i cierpienia, wszystko czym jestem i co posiadam. Ochotnym sercem oddaję się Tobie w niewolę miłości.

Pozostawiam Ci zupełną swobodę posługiwania się mną, dla zbawienia ludzi i ku pomocy Kościołowi świętemu, którego jesteś Matką.

Chcę odtąd wszystko czynić z Tobą, przez Ciebie i dla Ciebie.

Wiem, że własnymi siłami niczego nie dokonam. Ty zaś wszystko możesz, co jest wolą Twojego Syna i zawsze zwyciężasz. Spraw więc, Wspomożycielko wiernych, by moja rodzina, parafia i cała Ojczyzna były rzeczywistym Królestwem Twojego Syna i Twoim. Amen.